

قانون مطبوعات در جنگل جمهوری اسلامی!

آن در دست حکام می باشد و تفسیر آن نیز فقط از اختیارات سردمداران رژیم است که قانون مطبوعات نیز خارج از این قاعده نیست و حدود حمایت و یا عدم حمایت از حاکمیت تنها معیار اینگونه تفسیرهاست. مثلاً نشریات وابسته به حاکمیت در تهمت و افترا و اهانت و حتی ترتیب دادن حملات اوباشانه هیچگونه محدودیتی را نمی شناسد. اما نشریات دیگر که بهر حال یا مستقل از حاکمیت عمل می کنند و یا به مخالفت قلمی با سیاست رهبران می پردازند چارچوب مشخصی دارند و عدول از آن تا مرحله سر به نیستی عامل آن به جرم تهاجم فرهنگی و شبیخون فرهنگی... و بقیه در ص ۷

در جمهوری اسلامی هم برای هر موردی به اصطلاح قانون وجود دارد که گویا ضوابط و حدود کار و تلاش و اندیشه و عمل شهروندان و حاکمان را مشخص کرده است تا در سایه آرامش آن، جامعه حیات عمومی خود را ادامه دهد و قانون مطبوعات نیز یکی از آن جمله است (هرچند بنا به ادعای درست دادستان کل کشور، در این جمهوری "اوامر رهبر مافوق قانون است" (رسالت ۲۱ اردیبهشت). بهر حال رژیم علاقمند است ادعا کند که در این جمهوری نیز قانون موجود است اما تشخیص درستی و نا درستی و اجرا و عدم اجرای

شماره ۴۱۳ ، دوره هشتم
سال هشتم ، ۴ آبان ماه ۱۳۷۲

هشدار

به نیروهای آزادی خواه و مترقی کشور

جمهوری اسلامی در ماه های اخیر فعالیت های امنیتی خود را علیه نیروهای آزادی خواه و مترقی کشور وسیعاً گسترش داده است. در پی سفر فلاحیان وزیر اطلاعات رژیم به آلمان فدرال ، فعالیت دستگاه های امنیتی رژیم در خارج از کشور نیز شدت یافته است. ماموران سرکوبگر رژیم بر پایه یک برنامه وسیع سازمان یافته در پی شکار نیروهای مترقی در داخل و خارج از کشور هستند. هدف این برنامه خنثی کردن فعالیت رובה رشد نیروهای اپوزیسیون ، از طریق نفوذ در درون این سازمان ها ، جلب افراد "متزلزل" و کسب اطلاعات پیرامون نیروهای فعال در درون سازمان های مترقی است. ما در زیر بخش هایی از تلاش های نیروهای امنیتی رژیم را به اطلاع ایرانیان عزیز می رسانیم.
ادامه در ص ۲

۴۵- مین اجلاس شورای عمومی فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری ، رژیم جمهوری اسلامی را بار دیگر محکوم کرد

تظمنامه در همبستگی با مردم و کارگران ایران

با توجه به تظمنامه مصوبه ۱۲-مین کنفرانس اتحادیه های کارگری جهان ، که نگرانی خود را پیرامون نقض حقوق بشر و حقوق سندیکایی در ایران ابراز داشت ، ۴۵-مین اجلاس شورای عمومی فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری بر این باور است که اوضاع از آن زمان وخیم تر شده است. شورای عمومی ، همبستگی استوار خود را با مردم ، کارگران و جنبش سندیکایی ایران در مبارزه شان علیه نقض آشکار و وقیحانه حقوق بشر و برای دست یابی به حقوق سندیکایی و آزادی های دموکراتیک ابراز می دارد .

چهل و پنجمین اجلاس شورای عمومی فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری (اف.اس.ام) ، در روزهای ۱۲ تا ۱۵ اکتبر ۹۳ در شهر ورشو ، پایتخت لهستان برگزار شد. در این اجلاس نمایندگان ۵۶ مرکز سندیکایی از ۴۷ کشور جهان و نیز ۱۱ اتحادیه بین المللی کارگران به نمایندگی از کارگران بخش های مختلف صنعت و کشاورزی به عنوان اعضای شورای عمومی شرکت داشتند. اف.اس.ام در سال ۱۹۴۵ در کنفرانسی که به ابتکار کنفرانس اتحادیه های کارگری بریتانیا ، کنفرانس سازمان های صنعتی ایالات متحده و فدراسیون کار روسیه از اتحاد جماهیر شوروی ، برگزار شد ، تاسیس گردید. هدف از تاسیس این اتحادیه بوجود آوردن یک سازمان یکپارچه و سراسری برای هماهنگ کردن همکاری ، اتحاد و همبستگی کارگران سراسر جهان صرف نظر از تفاوت های ایدئولوژیکی ، نژادی و فرهنگی بود. در پی اعلام طرح مارشال از سوی آمریکا برای اجرای طرح های اقتصادی ویژه در اروپا و آغاز جنگ سرد و تنش هایی که در سال ۱۹۴۹ در اروپا پدید آمد به

ادامه در ص ۲

اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران به مناسبت درگذشت رفیق داود نوروزی ص ۷

همبستگی پر شور سندیکاهای کارگری

جهان با رزم کارگران ایرانی در ص ۲

زنده باد آزادی ، صلح و عدالت اجتماعی ، طرد باد رژیم "ولایت فقیه"!

هشدار به نیروهای آزادی خواه ...

مسئله شکار نیرو ، از سوی ارکان های امنیتی ، مسئله تازه ای نیست. ساواک شاه و ساواک جمهوری اسلامی همواره در پی شکار افراد "متزلزل" ، "بریده" از سازمان های سیاسی ، به قصد نفوذ ، جمع آوری اطلاعات و ضربه زدن به این سازمان ها بوده اند. آنچه که اخیراً در این زمینه جلب نظر می کند ، تبلیغات وسیع جمهوری اسلامی و تشویق ایرانیان برای بازگشت به کشور ، و فشار گذاشتن بر روی این افراد برای همکاری با ارکان های امنیتی رژیم است. دادن رقم های هفت سئوالی به مهاجرینی که خواهان دریافت پاسپورت ایرانی هستند ، و در خواست معرفی اعضای فعال سازمان های مربوطه ، تنها کام نخست رژیم برای آزمایش قربانی مورد نظر است.

سیاست رژیم در این زمینه به هیچ وجه یکسان نیست و عموماً ، بر اطلاعات دستکاه های امنیتی از سطح ، شدت و مسئولیت فرد مراجعه کننده استوار است. در بسیاری مواقع ، ماموران امنیتی رژیم در خارج ، هیچگونه تماسی با فرد مورد نظر نمی گیرند و منتظر می شوند تا شخص به ایران برود و سپس از سوی سپاه برای سئوال جواب و در صورت امکان جلب به همکاری فراخوانده می شود.

آنچه در زیر آماده است بخش هایی از مکالمه یک مامور امنیتی رژیم برای بدام انداختن یکی از هواداران سابق یکی از نیروهای سیاسی ایران است که ما از او به عنوان آقای ن. اسم می بریم.

*** آقای ن. :** دوتا موضوع عمده برای من مطرحه. یکی مسئله ضمانت در بازگشت به ایران و دوم اینکه برای این ضمانت چه بهایی باید بپردازم.

مامور امنیتی : خدمت شما عرض کنم در مورد اول عملکرد ماست. ما می توانیم کدهایی بدهیم که ما چقدر به آنهایی که با ما قبلاً اینکار را کرده اند ، ما بهشان کمک کردیم. ما افرادی را می توانیم بهت معرفی کنیم که اعتقادات گذشته شان را نداشتند و ما با آنها چه رفتاری کردیم. ما نوشته کتبی به کسی نمی دهیم. ضمانت صرفاً اخلاقی است. ما بیاد نداریم کسی را که با ما دوستی کرده رها کرده باشیم ... البته نمونه مشکلی نبوده است ولی اگر هم بوده با تمام قوا در بُعد مالی رفتیم سراغش و کمکش کردیم.

در مورد دوم ممکنه یکسال با هم رفت و آمد داشته باشیم ، یا شما سرگرم کار مفیدی برای ما بشوید ... و ما فوراً در مورد بچه و خانواده هر سرویس و مساعدتی که بخوای در اختیارتان می گذاریم. در مورد خودت هم اگر بصورت غیر علنی باشه ما مشکلی نداریم برای سرویس دادن تام... در بُعد اقتصادی من نمی دانم که تشکیلات ما در آنجا چقدر با شرکت های آنجا چفت و نزدیک ، ولی دست ما بازه که بتوانیم یک حداقل کار لازم ، یک شغل مناسب

برای طرف ایجاد کنیم. ما مشکلی نداریم ...

آقای ن. : سئوال دیکه من این بود که برای بازگشت چه بهایی باید بپردازم. این مسئله هنوز برام روشن نیست.

مامور امنیتی : بهاء که اگر انسان در راستای آرمانش باشد ممکن است این بهاء سنگین باشد. اما خوب ما ارزیابی که داریم و اطلاعاتی که از شما از اینورو و اونور داریم زیاد دیکه اون باور را نداری و ما حتی می توانیم با مرکز چک کنیم ...

شما می توانی حول و حوش خودت بپرسی و ببینی دست ما پر است ... مثلاً از بچه های اکثریت ، بچه های مجاهد ، ... می توانی از حول و حوش خودتون از من سئوال کنی و با اینکه حوزه من نیست بهت جواب بدم. ... ما می خواستیم باب را بکشیم و زمینه را برای کار بعدی آماده کنیم. ممکن است حالا شش ماه طول بکشه و یا یکسال و بعد امکان این باشه که شما برید و بجای اینکه یک کار دون اینجا داشته باشی بپی ایران و یک کار درست و حسابی داشته باشی و چرخ زندگیت بچرخه ...

آقای ن. : بنظرت چه چیزی توی ایران عوض شده ، اوضاع چه جوری ...

مامور امنیتی : چیزی که عوض شده ، ما احساس تثبیت شدن می کنیم. احساسامون بیشتره ... همه می دانند که سال ۶۵ چگونه برخورد کردیم و از جمع بچه های اکثریت ، از ۵۰۰ نفر که گرفتیم بعد از ۲۴ ساعت همه را ول کردیم و فقط ۴۰ نفر را نگه داشتیم ... یا الان با جریانات این ها ... یا مطبوعات دارند باز عمل می کنند. شاید الان در مجموع در داخل هزارتا زندانی سیاسی هم نداشته باشیم

همانطوریکه از مکالمات مشخص می گردد. مامور امنیتی رژیم تلاش دارد تا با تطمیع مالی شخص ، او را به همکاری جلب کند. مامور امنیتی سیاست تطمیع را با بلوف پیرامون "دست پر" اطلاعاتی از سازمان های سیاسی و اینکه ما همه چیز را می دانیم ، در هم می آمیزد تا به شخص وانمود کند که اطلاعات او در هر صورت سوخته است و دادن آن ضرری به کسی نمی زند.

نمونه ای که ما در بالا ذکر کردیم تنها بخش کوچکی از تلاش های اهریمنی مزدوران رژیم برای بدام انداختن نیروهای مترقی و آزادی خواه کشور ماست. در سال های گذشته رژیم با استفاده از کم دقتی و کم بهاء دادن نیروهای سیاسی کشور به این فعالیت ها و سکوت تأیید آمیز کشور های خارجی توانسته است ، حادثه ها و فجایع کوناگونی را سازماندهی کند. سازماندهی ترور شخصیت های مترقی و آزادی خواه ، آدم ربایی مخالفان سیاسی و تهدید و ارعاب ، بخشی از تلاش های رژیم برای خاموش کردن هر صدای مخالفتی است. بر خلاف ادعای مامور امنیتی جمهوری اسلامی تشدید فعالیت نیروهای سرکوبگر ، نه از ثبات رژیم ، بلکه بر عکس از بی ثباتی ، نگرانی و وحشت سران از مبارزه اوج یابنده مردم جان به لب رسیده و نیروهای آزادی خواه و پیشرو کشور سرچشمه می گیرد. هشیاری و وحدت عمل نیروهای مترقی تنها راه خنثی نمودن توطئه های جدید رژیم است.

۴۵- مین اجلاس عمومی اتحادیه ها ...

دوشقه شدن جنبش بین المللی سندیکایی و تاسیس "کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری آزاد" (ICFTM) منجر شد. در اوج جنگ سرد در دهه پنجاه ، تفاوت های اف.اس.ام و آی.سی.اف.تی.یو رنگ ایدئولوژیک به خود گرفت و سبب نزدیکی معنوی هریک از این مراکز به طرفین جنگ سرد شد. اف.اس.ام مرکز اتحادیه های کارگری کشورهای سوسیالیستی ، فرانسه و ایتالیا و همچنین جنبش های سندیکایی رادیکال کشورهای های جهان سوم و مستعمره های سابق بود ، در حالیکه آی.سی.اف.تی.یو نقش عامل دولت ها و پنگاه های سرمایه داری بین المللی را در جنبش کارگری ایفاء می کرد و مدافع و مبلغ آشتی طبقاتی و توافق هایی بود که منافع کارگران در آن نقش ناچیزی داشت.

۴۵- مین اجلاس با سخنرانی ابراهیم ذکریا ، صدر اف.اس.ام ، کار خود را آغاز کرد. او باتشکر از اتحادیه لهستانی او.پ.ز که میزبانی اجلاس را برعهده داشتند ، پیروزی بزرگ جنبش سندیکایی لهستان را در انتخابات اخیر این کشور به همه نیروهای مترقی لهستان تبریک گفت رفیق ذکریا در سخنرانی خود ضمن اشاره به فقر و کرسنگی در کشورهای جهان سوم و فشار غیر قابل قبول سازمان های بین المللی نظیر بانک جهانی پول برای تحمیل شرایط خود بر ساختار اقتصادی این کشورها ، اعلام کرد که این سازمان ها کوچکترین توجهی به وضع اقتصادی و اجتماعی این کشورها ندارند. او با انتقاد از "نظم نوین جهانی" که به نظم مورد نظر ایالات متحده آمریکا بدل شده است ، نگرانی خود را از سوء استفاده از سازمان ملل متحد و شورای امنیت آن علیه خواست های مردم کشورهای مختلف ابراز داشت. وی افزود که آمریکا با تنبیه کشورهایی که "نظم نوین جهانی" را نپذیرفته اند ، اوضاع دشواری را برای مردم این کشورها ، از جمله مردم کوبا ، ویتنام و عراق ایجاد کرده است. سخنران بعدی جلسه افتتاحیه ، خانم اوا اسپیچالسکا ، رهبر اتحادیه سندیکاهای کارگری سراسر لهستان بود که ضمن تشریح تاریخچه پر فراز و نشیب اتحادیه های کارگری در این کشور ، اعلام کرد که بدنبال پیاده شدن سیاست های سرمایه داری در این کشور بیش از ۷,۰۰۰,۰۰۰ نفر در خطر فقر و محرومیت قرار دارند. وی همچنین افزود اتحادیه او که در پی انتخابات سال ۱۹۹۱ ، تنها ۱۷ کرسی پارلمان را در اختیار داشت ، در انتخابات اخیر موفق شده است ۵۱ کرسی را بدست بیاورد. اجلاس آنگاه به استماع گزارش هیئت های نمایندگی مختلف پرداخت. در نتیجه بحث های این نشست ، مشخص شد که خواست اکثریت سازمان های شرکت کننده این است که اف.اس.ام به مثابه یک ارکان بین المللی اتحادیه های کارگری که مستقل و دمکراتیک عمل خواهد کرد ، به فعالیت های خود ادامه دهد. شورای عمومی همچنین تصویب کرد که ۱۳-مین کنفرانس اف.اس.ام در سال ۱۹۹۴ در دمشق پایتخت سوریه برگزار شود. شورای عمومی با تصویب قطعنامه های مختلف ، از جمله قطعنامه ای پیرامون اوضاع ایران به کار موفق خود پایان داد.

همبستگی پر شور سندیکاهای کارگری جهان با رزم کارگران ایرانی

دادخواهی از سازمان بین المللی کار (ILO)

«کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل، عفو بین الملل و دیگر سازمان های درگیر در این رابطه، به انتشار شواهد غیر قابل انکاری پیرامون خودداری دولت جمهوری اسلامی در قبول بنیادی ترین حقوق دمکراتیک مردم زحمتکش ایران، از جمله حق آزادی بیان و آزادی تشکل، ادامه می دهند. رژیم جمهوری اسلامی از تاسیس اتحادیه های مستقل کارگری جلوگیری نموده است.

رژیم فقط تاسیس و فعالیت شوراهای اسلامی کار و جمعیت های اسلامی را می پذیرد بر اساس قانون کار اسلامی رژیم و نیز قانون شوراهای اسلامی کار، اعضای شوراهای اسلامی کار باید مسلمان معتقد و مومن باشند. بر اساس این قانون، نمایندگان کارفرمایان و دولت نیز در شوراهای اسلامی کار حضور دارند. بر این اساس روشن است، که شوراهای اسلامی کار نمی توانند سازمان های مستقل کارگری باشند. قانون موجود دارای بندهای اجرایی است که خلاف بندهای منشور ۸۷ سازمان بین المللی کار و لویحی که توسط کمیته آزادی اتحادیه های کارگری، وضع گردیده اند و ناقض صریح هرگونه استقلال عمل اتحادیه های کارگری است.

رژیم ارکان های تهدید، ارباب و ترور خود را در تمامی کارگاه های بزرگ ایجاد کرده است. این ارکان ها بصورت فیزیکی با هرگونه فعالیت مستقل کارگری مقابله و مخالفت می کنند. رژیم با سوء استفاده از احساسات مذهبی مردم، هرگونه مخالفتی را به مثابه ضدیت با مذهب قلمداد کرده و آن را مستحق شدید ترین مجازات ها می داند. در طی ده سال گذشته، ده ها عضو فعال اتحادیه های کارگری که از تأیید عملکرد فاسد و غیر دمکراتیک رژیم سرباز زده اند، زندانی، شکنجه، و اعدام شده اند. از نمونه های چنین سبیتی، اعدام دکتر حسین جودت، رهبر ۸۲ ساله اتحادیه های کارگری و آصف رزمیده، منشی کمیسیون ارتباطات سندیکاهای ایران می باشد.

ما امضاء کنندگان زیر، نمایندگان کارگران و اتحادیه های کارگری، از ارکان های ذیصلاح سازمان بین المللی کار خواستاریم که با استفاده از موقعیت خود، دولت جمهوری اسلامی را برای پذیرفتن خواست های زیر در فشار قرار دهد.

* اجرای مفاد منشور بین المللی حقوق بشر و تمامی مواد آن، مخصوصاً بندهایی که به حقوق و آزادی های فردی مربوط است.

* اعلام علنی مواضع رژیم پیرامون آزادی تشکل و آزادی بیان

* احترام گذاردن به حق انسان، حیات و کار و آزادی کارگران و نمایندگانشان

* آزادی همه زندانیان سیاسی کشور

* لغو مجازات اعدام و کاهش تمامی احکام اعدام موجود.

ابراهیم زکریا - صدر فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری

آلفونس ورونز - دبیر کنفدراسیون عمومی کل زحمتکشان فرانسه

خوزه ندیس - دبیر کنفدراسیون عمومی زحمتکشان پرتغال

نورهایشا موتونو - دبیر فدراسیون ملی اتحادیه های کارگری ژاپن

لوتیز فالکانو - دبیر کل کنفدراسیون عمومی زحمتکشان برزیل

لوتیس کانالی - دبیر کل کنفدراسیون زحمتکشان آرژانتین

مانفرد گروس - صدر فدراسیون اتحادیه های کارگری اتریش

والنتین پوژیدایف - معاون صدر فدراسیون اتحادیه های کارگری اوکراین

یاروسلاو استرایت - معاون صدر مرکز اتحادیه های چپ جمهوری چک

یان سویتالا - دبیر اتحادیه سندیکاهای کارگری سراسر لهستان

اولگ پودولینسکی - دبیر فدراسیون اتحادیه های کارگری بلاروس

بیل اسپیر - معاون دبیر کل کنگره اتحادیه های کارگری اسکاتلند

ویسنت بیت - صدر مجمع ملی اتحادیه های کارگری فیلیپین

تاپاس نوتا - دبیر کل کنگره متحد اتحادیه های کارگری هند

محبوب سید احمد - صدر فدراسیون اتحادیه های کارگری سوئدان

آلبرتو لوئیس کوبوس - دبیر کل مرکز ملی زحمتکشان پاناما

جان مک کارتی - دبیرکل اتحادیه کارگران صنعت چاپ استرالیا

سالوآور راموس - دبیرکنفدراسیون انقلابی زحمتکشان مکزیک

آنتونیس آورام - دبیر کل فدراسیون اتحادیه های کارگری قبرس

جان بنسون - صدر کمیته وحدت سندیکایی بین المللی

خالد عبدالرحمان - معاون دبیر کل اتحادیه عمومی کارگران فلسطین

هلیر دملو - صدر سندیکای ملی کارگران بخش عمومی - برزیل

محمد احمد سلیم - دبیر کل کمیته ملی کارگران عمان

ولادیمیر توپاز - دبیر کل اتحادیه های کارگری فلپین و خدمات

گل زار احمد چاودهوری - دبیر کل اتحادیه های کارگری سراسر پاکستان

خانم رویینا جمیل - مسئول زنان اتحادیه های سراسری کارگران پاکستان

دکتر عبدالوهاب سینانو - صدر فدراسیون اتحادیه های کارگری تکسین ها

و مشاغل حرفه ای سوئدان

م. سیسیسی - دبیر کل کنگره کارگران گامبیا

قبرلین جوآخ آمرونل - دبیر کل کنفدراسیون عمومی زحمتکشان مارتینیک

آگوست آلفرد - دبیر کل اتحادیه های عمومی کارگران گویان فرانسه

کلود مروان - دبیر کل کنفدراسیون عمومی زحمتکشان گوادلوپ

کارو پیندا میگوئل آنتونیو - دبیر کنفدراسیون متحد زحمتکشان کلمبیا

لونالد راموتار - دبیر اتحادیه های کارگری بخش عمومی و کشاورزی گویان

مینتسو بانانی - دبیر کل اتحادیه های کارگری بخش پزشکی ژاپن

وونگ کامچانه - دبیر فدراسیون اتحادیه های کارگری لاوس

عبدالبشر - صدر فدراسیون ملی کارگران بنگلادش

میزبهدالدین احمد - دبیر کل اتحادیه ملی کارگران بنگلادش

خانم پاتریشا راموس - دبیر کنفدراسیون متحد زحمتکشان کوستاریکا

آزولدر میرامونرو - دبیر کنفدراسیون زحمتکشان اکوادور

بونیفاس سومدها - دبیر کل اتحادیه های سندیکایی زحمتکشان بوکینو فاسو

خانم میراندا ریویرا - مرکز زحمتکشان بولیوی

رامون ج. پولانکا - دبیر کنفدراسیون متحد زحمتکشان ونزوئلا

محمد بوضیاء - دبیر کنفدراسیون دمکراتیک کار مراکش

نون سوپسینگه - دبیر کل فدراسیون اتحادیه های کارگری سری لانکا

عبدالله الباقر - صدر فدراسیون اتحادیه های کارگری کویت

پیرزاد سعید - دبیر کل فدراسیون اتحادیه های کارگری متحد پاکستان

ما.ن.مالهونگا - دبیر کل کنفدراسیون عمومی زحمتکشان زئیر

بهای دارو، در شرایطی که میلیون ها از شهروندان کشورمان حتی قادر به تامین هزینه های روزمره خود نیستند، وضع بسیار نگران کننده ای را برای خانواده ها ایجاد خواهد کرد.

نمایشگاه بین المللی تهران

نوزدهمین نمایشگاه بین المللی تهران با شرکت ۲۷۰۰ شرکت داخلی و خارجی در روز ۱۱ مهر در تهران گشایش یافت. بر اساس گزارش های مندرج در مطبوعات کشور، کاهش چشمگیر حضور شرکت های خارجی از جمله شرکت های انگلیسی نسبت به سال های گذشته بود. روزنامه سلام در شماره ۱۹ مهرماه خود گزارش داد که حضور شرکت های انگلیسی در نمایشگاه بین المللی تهران نسبت به سال قبل ۶۵٪ کاهش یافته است. استوارت جی کورمن مدیره پروژه های بازرگانی انگلیس در یک مصاحبه مطبوعاتی اعلام کرد که: در سال ۱۳۷۱ بیش از ۱۳۰ شرکت انگلیسی در نمایشگاه تهران حضور داشتند و جمعاً فضایی بالغ بر ۲۰۰۰ متر مربع را به خود اختصاص داده بودند. این حضور در سال ۱۳۷۲ با ۴۳ شرکت و فضایی حدود ۱۶۰۰ متر مربع محدود گردیده است.

ناظران سیاسی علت کاهش چشمگیر علاقمندی شرکت های خارجی برای شرکت در نمایشگاه تهران را بی ثباتی سیاسی رژیم و دشواری های تازه در روابط خارجی جمهوری اسلامی با برخی از کشورهای اروپایی می دانند.

کشاکش جناح های جمهوری اسلامی بر سر "ادامه مبارزه" با آمریکا

روزنامه جمهوری اسلامی بدون ذکر نام نویسنده، بخش هایی از نامه ۱۲ صفحه ای رجایی خراسانی پیرامون برقراری ارتباط مجدد با آمریکا را به چاپ رساند. روزنامه جمهوری اسلامی در تحلیل این نامه نوشت که این نامه چیزی جز اعلام پایان مبارزه با مستکبران نیست. جمهوری اسلامی نویسنده نامه را فردی گستاخ خواند که مغایر مفاد قانون اساسی جمهوری اسلامی اظهار نظر کرده است. روزنامه جمهوری اسلامی به مقامات مربوطه هشدار داد که نباید چنین گستاخی هایی را تحمل کنند. لازم به تذکر است که قبلاً روزنامه سلام پاسخ مفصلی به این نامه را از سوی سازمان "مجاهدین انقلاب اسلامی" در شماره های خود انتشار داده بود. سازمان "مجاهدین انقلاب اسلامی" این نامه را کار جناح راست و طرفداران رفسنجانی در حاکمیت جمهوری اسلامی برای آماده سازی زمینه برای برقراری مجدد روابط با آمریکا ارزیابی کرد و مخالفت شدید خود را با آن اعلام کرد.

با غرب در هفته های اخیر از دست آورد نسبتاً ناچیزی برخوردار بوده است. در پی سفر فلاحیان به آلمان و دیدار او با مقامات امنیتی آلمان، روزنامه های این کشور نوشتند، که فلاحیان نتوانست به توافقی با مقامات آلمانی برسد. در هفته های اخیر در پی دستگیری یک شهروند آلمانی به جرم "جاسوسی" و آغاز قریب الوقوع محاکمه متهمان ترور دکتر شرفکندی و یارانش، روابط دو کشور باردیگر به شرایط سابق خود بازگشت.

آمار وحشتناک تلفات سیل در شش ماه گذشته

بر اساس گزارش معاون عمرانی وزارت کشور که در یک مصاحبه مطبوعاتی شرکت داشت در شش ماه گذشته سیل در ده استان کشور ۲۲ میلیارد تومان خسارات مالی برجای گذاشته است. بر اساس همین آمار ۱۱ هزار واحد مسکونی و ۹ هزار و ۵۰۰ هکتار زمین های کشاورزی این منطقه نیز نابوده شده اند. علی رغم ادعاهای رنگارنگ رژیم پیرامون اعطای کمک های زیاد به سیل زدگان، تا کنون هیچ اقدام جدی از سوی رژیم در این زمینه انجام نگرفته است.

وضعیت بهداشت، درمان و دارو در برنامه دوم اقتصادی

بر اساس گزارش دکتر مردنی، وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، بر اساس بودجه سال ۱۳۷۲: "ملزومات پزشکی دیگر با ارز ۷۰ ریال خریداری نمی شود و به ناچار باید از ارز ۱۶۰۰ ریال جهت خرید این تجهیزات و ملزومات استفاده کنیم که این مسئله موجب می شود بزودی قیمت دارو و هزینه های درمانی کشور چندین برابر افزایش یابد. دکتر مردنی این موضوع را در حالی اعلام می کرد، که یک هفته قبل از این مصاحبه، رئیس سازمان برنامه و بودجه کل کشور در مصاحبه ای اعلام کرد: "مبنای محاسبه بودجه سال ۷۲ کل کشور بر اساس نرخ شناور خواهد بود. البته این بدان معنی نیست که قیمت کالاهای اساس و دارو افزایش یابد". روزنامه های جمهوری اسلامی در این روزها گزارش های متعددی را پیرامون افزایش قیمت داروهای کشور درج کرده اند. بی شک افزایش ناگهانی

دشواری های مالی جمهوری اسلامی همچنان ادامه دارد

دشواری های مالی جمهوری اسلامی خصوصاً کمبود ارز، نوسانات شدید دلار و معلق شدن بخش هایی از اعتبارات جمهوری اسلامی در بانک های خارجی، روزبه روز بر فشار مالی وارده بر جمهوری اسلامی می افزاید. دکتر عادل رئیس بانک مرکزی در مصاحبه ای که روز یکشنبه ۱۸ مهرماه، به مناسبت "روز بانک" در تهران انجام داد، به گوشه هایی از این دشواری ها اشاره کرد. وی از جمله گفت: نوسان های اقتصادی جهان، تغییر قیمت نفت و عدم پرداخت اعتبارات سرمایه های بلند مدت از سوی بازارها و موسسات بین المللی به ایران سبب شده است پرداخت های ارزی ایران به موقع انجام نشود. وی افزود که: ارزش برابری مارک آلمان و دلار آمریکا ۲۰٪ نوسان داشته اند و این کاهش ارزش ارزها، درآمد ارزی ایران را پائین آورده است. با توجه به اینکه در آمد ایران از فروش هر بشکه نفت از ۲۱ دلار به ۱۴ دلار تقلیل یافته است... و از سوی دیگر تراکم در پرداخت ها بوجود آمده است... موسسه های مالی جهان نیز از اعطای منابع پولی به ایران خودداری کرده اند.

تشدید تلاش های دیپلماتیک جمهوری اسلامی

هفته های اخیر شاهد گسترش تلاش های دیپلماتیک جمهوری اسلامی برای خارج شدن از انزوای بین المللی بوده است. نمایندگان جمهوری اسلامی، از وزیر اطلاعات گرفته تا وزیر امور خارجه و مشاوران رئیس جمهور به خارج سفر کردند تا از فشار بین المللی بر ایران کاسته و بتوانند کشورهای غربی خصوصاً آمریکا را به همکاری های اقتصادی - سیاسی جلب کنند. تلاش های رژیم در منطقه نیز حائز اهمیت است. در پی دیدار ولایتی از کره جنوبی، خبرگزاری جمهوری اسلامی خبر دیدار ولایتی با همتای مصری او، عمرو موسی را تأیید کرد. این دیدار ولایتی در پی ملاقات های دیپلماتیک تهران با دولت عراق می باشد و به عقیده ناظران سیاسی، با هدف عادی سازی روابط با دوکشور عمده منطقه و شرکت فعال تر ایران در رویدادهای سیاسی خاورمیانه صورت می گیرد. جمهوری اسلامی در هفته های اخیر به روشنی نارضایتی و مخالفت خود را با قرارداد صلح امضاء شده میان اسرائیل و سازمان آزادی بخش فلسطین ابراز داشته است و در راه تخریب آن فعالیت کرده است. بر اساس گزارش نشریه "الشرق الاوسط" هاشمی رفسنجانی در یک گفتگوی تلفنی با هلموت کهل، صدراعظم آلمان، قول داده است که جمهوری اسلامی علی رغم مخالفت با قرار داد صلح، به اقدام خشونت آمیزی علیه روند صلح اعراب و اسرائیل دست نخواهد زد. تلاش های جمهوری اسلامی در بازسازی روابط

لهستان

انتخابات روز ۲۸ شهریور منجر به پیروزی بزرگ نیروهای چپ گردیده است و احزاب راست و طرفدار کلیسای کاتولیک کنترل خود را بر دولت از دست دادند.

اتحادیه چپ دمکراتیک که از تغییر نام و ساختار حزب متحده کارگری لهستان (حزب کمونیست) به وجود آمده است، ۲۷٪ کرسی های انتخاباتی را به خود اختصاص داده است و در پارلمان جدید بزرگ ترین نیروی سیاسی است.

"اتحادیه کار" یک انشعاب چپ و کارگری از سازمان همبستگی ۱۰٪ کرسی ها را تصاحب کرد و حزب دهقانان که سابقاً در ائتلاف با حزب کمونیست متحده کارگری لهستان و در قدرت بود، ۲۸٪ آرا را برده است.

سازمان های دست راستی "کنفدراسیون لهستان مستقل" و نیز "بلوک غیر حزبی برای حمایت از اصلاحات" آقای لیخ والنسا، رئیس جمهور فعلی بزحمت توانستند ۵٪ لازم برای داشتن نماینده در پارلمان را به دست آورند. سازمان همبستگی و دیگر نیروهای دست راستی و وابسته به کلیسای کاتولیک نتوانستند که رای لازم برای حضور در پارلمان را به دست آورند. "اتحادیه دمکراتیک" وابسته به نخست وزیر مستعفی، فقط توانست ۱۰٪ آرا را صاحب شود.

اتحادیه چپ دمکراتیک در روز ۶ مهر ماه اعلام کرد که با حزب دهقانان در مورد شرایطش برای تشکیل یک دولت ائتلافی به توافق رسیده است. اتحادیه چپ دمکراتیک جهت تشکیل یک دولت با ثبات که به تواند سیاست های برنامه ای خود را به پیش برد احتیاج به تشکیل ائتلاف و کسب اکثریت پارلمانی دارد.

هم "اتحادیه چپ دمکراتیک" و هم "حزب دهقانان" مدعی حمایت از اصلاحات مبتنی بر بازار آزاد می باشند ولی در کارزار انتخاباتی و نیز سیاست های خود به شدت از آثار این اصلاحات بر زندگی زحمتکشان و نیز دهقانان کوچک انتقاد کرده اند.

سازمان همبستگی که تاریخاً نقشی کلیدی و مخرب در کارزار علیه چپ و نیروهای سوسیالیستی داشته است اظهار داشته است که همه شیوه های قانونی را بکار خواهد گرفت که یک دولت چپ را بر کنار نماید.

رهبر همبستگی، ماریان کروکوسکی گفت: "ما نقش یک نیروی مخالف را بازی خواهیم کرد که در جهت برکناری یک انتخابات جدید تلاش خواهد کرد و نیز یکپارچه نمودن نیروهای راست و میانه را هدف قرار خواهد داد."

دبیلومات های پیمان ناتو از هم اکنون غر و لند های خود را آشکارا و در پشت صحنه شروع کرده اند و صریحاً تهدید کرده اند که اگر دولت جدید سعی در تغییر سیاست هایی به کند که غرب خواستار اعمال آن ها بوده است، زندگی را برای دولت جدید مشکل خواهد کرد. در موضع گیری تقریباً مشابهی مقامات رسمی جامعه اروپا در مورد نتایج انتخابات اعلام کرده اند: "مردم به طور مشهود خواستار تامین های اجتماعی بیشتر و نیز حفاظت در مقابل اصلاحات هستند... این

امر ممکن است در زمانی که لهستان بخواهد عضو جامعه اروپا شود ایجاد اشکال بکند."

فرانسه

اجلاس کمیته مرکزی حزب کمونیست فرانسه روزهای ۷ و ۸ و ۹ مهر ماه که در پاریس برگزار شد، پیشنهادات مهمی را در مورد تغییرات اساسنامه ای حزب به بحث گذاشت. نتایج این بحث ها در کنکره حزب که در ماه ژانویه ۹۴ برگزار می شود به رای نهایی گذارده می شود.

پیر بولوتن، عضو کمیته مرکزی حزب اظهار داشت که حزب کمونیست فرانسه باید "یک شیوه برخورد جدید در مورد نحوه تصمیم گیری و عمل کرد خود اتخاذ کند... ما می خواهیم شرایطی را ایجاد کنیم که در آن همه کمونیست ها در تصمیم گیری های دمکراتیک شرکت داشته باشند. ما می خواهیم دروازه ها و پنجره ها را به روی دمکراسی باز کنیم."

گزارش های منتشره در مورد نکات مورد بررسی در جلسه هم چنین به طرح تغییرات پایه ای در مورد روش انتخاب ارگان های رهبری حزب، اشاره می نمایند. رهبران حزب اظهار داشته اند که هدف، ارائه دمکراسی بیشتر و نیز پاسخگویی می باشد. یک عضو هیئت سیاسی به نام پیر زارکا در یک مصاحبه رادیویی اشاره به این مطلب داشت که سیستم فعلی انتخاب ارگان های رهبری مبتنی بر ارائه یک فهرست اسامی ارائه شده از سوی رهبری سابق به نمایندگان کنکره، کنار گذاشته خواهد شد. او اظهار داشت: "هر کمونیستی قادر خواهد بود که نظرش را نه فقط در مورد رهبری که انتخاب می کند بلکه در مورد تمامی رهبری و تک تک رهبران ملی ارائه بدهد."

به گزارش خبرگزاری ها دبیر حزب، ژرژ مارشه، از تغییرات فوق الذکر حمایت کرده است.

ژرژ مارشه که به دلیل جراحی در بیمارستان بود و در این اجلاس شرکت نداشت اعلام نموده است که خواستار ادامه فعالیت در سمت دبیر کلی حزب، پس از کنکره نمی باشد. او که ۷۳ ساله است گفت: "من ۲۰ سال در این مقام بوده ام و شما می دانید که من چقدر مسن هستم. البته من مثل همیشه یک فعال حزبی باقی خواهم ماند." ژرژ مارشه در یک خانواده معدنچی به دنیا آمد. در سن ۱۴ سالگی مدرسه را ترک کرد که مکانیک بشود و در سال ۱۹۴۷ به حزب کمونیست پیوست. در دوران جنگ جهانی دوم که فرانسه به اشغال آلمان نازی در

آمده بود، ژرژ مارشه جوان، تحت عنوان خدمت اجباری به یک کارخانه هواپیما سازی در آلمان فرستاده شد.

آفریقای جنوبی

شورای مرکزی نوبل جایزه صلح سال ۱۹۹۳ را مشترکاً به نلسون ماندلا و رئیس جمهور آفریقای جنوبی اعطاء کرد. نلسون ماندلا در سخنرانی که در روز ۲۷ مهر ماه، ضمن بررسی اوضاع بحرانی کشور، اعلام کرد، که او هیچگاه به خواسته های مبنی بر ایجاد یک منطقه بومی جداگانه برای سفید پوستان و یا هر گروه قومی در آفریقای جنوبی رضایت نخواهد داد. نلسون ماندلا که پس از دیدار هئیت نمایندگی کنکره ملی آفریقا، با نمایندگان جریان دست راستی "اتحاد برای آزادی" در ژوهانسبورگ سخن می گفت، اشاره کرد که کنکره ملی آفریقا آماده ملاقات و گفتگو با همه نیروهاست.

پاکستان

خانم بی نظیر بوتو، رهبر حزب مردم پاکستان، سه سال پس از اینکه دولتش، توسط نظامیان پاکستان از کار برکنار شده بود، در پی پیروزی در انتخابات این کشور در ۱۴ مهرماه سال جاری، باردیگر به نخست وزیری این کشور برگزیده شد.

انتخابات زودرس پاکستان در پی استعفای زودرس نواز شریف نخست وزیر قبلی پاکستان انجام گرفت. ناظران سیاسی در منطقه معتقدند، که تغییر نظر نظامیان پاکستان و توافق آنها با نخست وزیری مجدد بی نظیر بوتو در پی دیدارهای حزب بوتو با نظامیان و توافق این حزب برای تضمین منافع آمریکا در منطقه خصوصاً در ارتباط با چین، هندوستان، افغانستان و ایران است.

اروپا

دبیر کل سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، ژان کلود پایه در جلسه شورای پارلمان اروپا در استراسبورگ گفت که مدل های حیات اقتصادی آمریکایی و اروپایی در حمایت از رشد و اشتغال شکست خورده اند.

او گفت که سازمان مزبور مجبور به تجدید نظر و تقلیل تمامی تخمین های رشد برای ایالات متحده ژاپن و آلمان، سه اقتصاد اصلی ای که در گذشته نیروی محرکه فعالیت های اقتصادی سرمایه داری جهانی بوده اند، شده است. سناریوی ژاپن بسیار اسفناک است. در حالیکه پیش بینی برای ۳/۲۵ درصد رشد واقعی در نیمه دوم سال جاری بوده است، دورنما برای سال ۱۹۹۴ فقط ۰.۲٪ رشد می باشد.

در مورد آلمان، رشد در سال آینده بیشتر از نیم درصد، در مقایسه با پیش بینی قبلی به میزان ۱/۴ درصد، نمی باشد. این علی رغم نشانه های کم رنگی از بهبود اقتصادی در آلمان شرقی می باشد.

سرکوب اعتراضات کارگری به منظور پیشبرد سیاست های اقتصادی «یلتسینی»

تازه از يك سو، و تشدید فشار بر نشریاتی مانند «سلام» و امثال آن از سوی دیگر، نمونه های مشخص تلاش رژیم برای ساکت کردن اعتراضات زحمتکشان علیه سیاست های اقتصادی دولت هستند.

از سوی دیگر، رژیم به منظور توجیه سیاست خصوصی کردن صنایع و تضمین سلطه قطعی سرمایه داران، و به ویژه سرمایه داران بین المللی بر اقتصاد کشور، کارزار تازه ای را در جهت تأکید بر «کمیون تقنینی» در واحدهای تولیدی به راه انداخته است که تنها هدف آن توجیه واگذار کردن بخش بیشتری از درآمد ارزی به بخش خصوصی، (تعدیل نیروی انسانی)، آزاد گذاشتن سیر رشد نجومی قیمت ها، و قطع سوبسیدها و دیگر حمایت های دولتی از زحمتکشان است.

پیشبرد برنامه ۵ ساله دوم بانک جهانی برای میهن ما، بیش از هرچیز منوط به ساکت کردن و سرکوب موج اعتراضی کارگران و زحمتکشان کشور به عواقب فاجعه بار برنامه ۵ ساله اول آن است. ظاهراً این آن پیامی است که آقای نوربخش، معاون اقتصادی رییس جمهور، از مجمع سالیانه صندوق بین المللی پول و بانک جهانی در واشنگتن، برای سردمداران رژیم در تهران به ارمغان آورده و رژیم امروز در صدد پیاده کردن آن است. طبق گزارش رسانه ها، آقای نوربخش بلافاصله پس از این ملاقات خود با مسئولان بانک جهانی در واشنگتن، اعلام کرد که «ایران در صدد ایفای نقش مهمی در اقتصاد منطقه ای خاور میانه است». آیامی توان باور کرد که «نقش مهم» واگذار شده به رژیم از سوی بانک جهانی، با «نقش مهم» حکومت یلتسین در روسیه متفاوت است؟

نگرانی است که «تورم لجام گسیخته و مشکلات روزمره زندگی ممکن است سبب برگشتن مردم از نظام اسلامی شود».

اما حتی برای لحظه نباید دچار این توهم شد که آقای خامنه در دفاع از زحمتکشان در مقابل «یلتسینیست» های ایران قد علم کرده است، زیرا همانطور که خود آقای رفسنجانی نیز تأکید کرده، بهرحال «برنامه های تعدیل اقتصادی در برنامه ۵ ساله دوم ادامه می یابد». بر عکس، به تأخیر افتادن تصویب برنامه ۵ ساله دوم توسط آقای خامنه ای را باید بیش از هرچیز در چارچوب يك صحنه سازی حساب شده برای خاک پاشیدن در چشم کارگران و زحمتکشان کشور از يك سو، و خریدن وقت برای مقابله با جنبش های اعتراضی کارگران و زحمتکشان کشور از سوی دیگر، درک کرد. برای پیشبرد برنامه ۵ ساله دوم، لازم است که هم جلوی هرگونه حرکت اعتراضی علیه آن گرفته شود و هم سیاست های ضد مردمی کنجاندن شده در آن، توجیه های «علمی» پیدا کنند. زمینه های لازم برای پیشبرد کار در هردو عرصه نیز از هم اکنون در حال آماده شدن است.

تا آنجا که مسأله به ساکت کردن و سرکوب اعتراضات زحمتکشان مربوط می شود، رژیم این کار را در دو عرصه ظاهراً جداگانه، اما در حقیقت مرتبط با یکدیگر آغاز کرده است: اول، تشدید فشار بر شوراهای اسلامی کار، که به شکل فزاینده ای به تریبون جنبش اعتراضی کارگران و زحمتکشان تبدیل شده اند. و دوم، تشدید فشار بر مطبوعات و رسانه هایی که این جنبش اعتراضی را در خود بازتاب می دهند. موج تازه جلوگیری از فعالیت شوراهای اسلامی موجود و جلوگیری از به ثبت رسیدن شوراهای

سیاست های اقتصادی دولت رفسنجانی، که قصد دارد اقتصاد کشور را چهار اسبه به سوی تسلیم و وابستگی هرچه بیشتر به بانک جهانی و سرمایه داران بین المللی براند، هر روز ابعاد گسترده تری به خود می گیرد و وضعیت فاجعه بارتری را برای کارگران و زحمتکشان میهن ما می آفریند. روزی نیست که صدای اعتراض کارگران و زحمتکشان علیه عواقب مستقیم سیاست های اقتصادی «یلتسینی» دولت رفسنجانی، در سطح کشور انعکاس پیدا نکند.

اعتراضات فزاینده کارگران به رشد سریع فقر و بیکاری در سطح کشور، به سیاست «تعدیل نیروی انسانی» دولت، به موج خصوصی کردن صنایع کشور، به ورود بی رویه کالاهای خارجی و ورشکستگی های اقتصادی ناشی از آن، به رشد فزاینده و کنترل نشده نرخ تورم، و... کار را به جایی رسانده که مسئولان رژیم را وادار به دست یازی به اقدامات اضطراری کرده است. به عنوان نمونه، در روز دو شنبه، ۱۲ مهرماه سال جاری، مسعود روغنی زنجانی، معاون رییس جمهور و رییس سازمان برنامه رژیم اعلام کرد که بنا به تصمیم خامنه ای، «در برنامه ۵ ساله دوم تجدید نظرهای اساسی صورت خواهد گرفت». وی اعلام کرد که خامنه ای تصمیم گرفته است که این برنامه را «شخصاً بررسی» کند.

هرچند آقای روغنی دلیل این کار را اتخاذ «سیاست های مطابق با اصول کلان اقتصادی» از سوی خامنه ای اعلام کرده است، اما نمی توان در این مسأله تردید کرد که علت واقعی دخالت مستقیم خامنه ای در امور اقتصادی، همانطور که عده ای از مقامات و نمایندگان مجلس رژیم برای مطبوعات غربی اذعان کرده اند، این

اخبار زحمتکشان

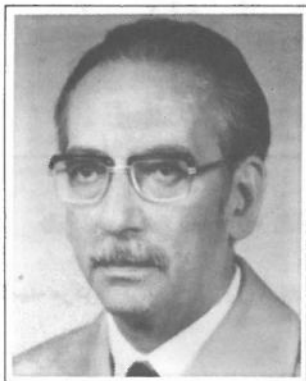
نگرانی وزیر کشور از افزایش ناراضی های مردم

ناراضی های فزاینده ناشی از فشار شهرداری ها به مردم و به ویژه توده های کم درآمد شهری، بشارتی، وزیر کشور دولت رفسنجانی، را وادار کرده است که در این مورد به شهرداری های کشور اخطار بدهد. وی در سخنرانی خود در دومین کوردهمایی معاونین امور عمرانی استانداری های کشور، که در آخرین روز شهریور ماه گذشته برگزار شد، ضمن تأکید بر این مطلب که «شهرداری های سراسر کشور برای مردم مشکلات زیادی فراهم آورده اند و این موضوع در همه جا مورد بحث است»، به آن ها اخطار کرد که «از همین امروز به تخریب ساختمان هایی که تخلف دارند و یا داخل طرح های عمرانی هستند، باید پایان دهند». وزیر کشور سپس اضافه کرد: «چرا سانتیمتر روی ساختمان مردم می گذارید؟... اگر مردم سند و مدرکی دارند به آنها احترام بگذارید و برای ساختن يك ساختمان و بزرگراه آن ها را تحت فشار قرار ندهید». وی سپس خطاب به مسئولین شهرداری ها گفت: «چرا بین کسی که ۵۰ متر بنا می خواهد بسازد با کسی که برج می سازد فرق نمی گذارید و کسی که پول بیشتری می دهد کارش سریع تر انجام می شود؟» بشارتی آنگاه تهدید کرد که «هرکس در هر سمتی

اگر رضایت مردم را فراهم نیاورد، در عزل او کوتاهی نخواهم کرد. البته این تهدیدهای او شامل حال خود مسئولان رژیم نمی شود!

بلا تکلیفی دو هزار فارغ التحصیل رشته تربیت معلم

در حالی که مدارس سراسر کشور از کمبود ده ها هزار آموزگار و کادر آموزشی رنج می برند، دو هزار نفر از فارغ التحصیلان دانشسراها و مراکز تربیت معلم رشته ابتدایی کشور که در سهمیه شهر تهران قرار گرفته اند «به دلیل نبودن ردیف استخدامی» در بلا تکلیفی کامل بسر می برند. طبق گزارش مطبوعات نیمه رسمی رژیم، معاون آموزشی اداره کل آموزش و پرورش تهران علت این امر را «عدم اختصاص ردیف استخدامی کافی از سوی دولت به آموزش و پرورش» اعلام کرده و به این دو هزار فارغ التحصیل گفته است که «یا باید درخواست لغو تعهد خدمت کنند... یا اینکه تا روشن شدن تکلیف آنان در مرخصی به سر ببرند!!!» روابط عمومی وزارت آموزش و پرورش نیز اعلام کرده است که «متأسفانه علیرغم میل باطنی ما استخدام این افراد در حال حاضر برای آموزش و پرورش مقدور نیست.»

عقاید خویش همیشه به عقاید دیگران احترام می گذاشت، نوشته های دیگران را با دقت می خواند و حرف های همه را گوش می کرد.

او همه کتاب های آیت الله مطهری، دکتر شریعتی، سخنرانی های خمینی و دیگر سران جمهوری اسلامی را خوانده بود و از زیر و بم عقایدشان آگاه بود و میان متفکران اسلامی مانند مطهری و جزم کرایان تفاوت می گذاشت.

رفیق فقید داود نوروزی تا آنجا که در توانش بود با ارجاع رزمید و برای بهروزی مردم زحمتکش و ستمدیده ایران تلاش کرد. برماست که یاد او را کرامی داریم و علی رغم مشکلات موجود راهی را که او و همزمان شهیدش می رفتند ادامه دهیم.

ما درگذشت رفیق نوروزی را به همسر فداکارش، به همه بازماندگانش و به همه رفقای توده ای، و دوستان بیشمارش تسلیت می گوئیم.

کمیته مرکزی حزب توده ایران
آبان ۱۳۷۲

بدرود رفیق نوروزی

اعلامیه کمیته مرکزی حزب تودهء ایران

حزب ماست. علاوه بر این، رفیق نوروزی که به زبان های انگلیسی، المانی و فرانسوی تسلط کافی داشت، بسیاری کتاب ها و جزوات سیاسی و اجتماعی را از این زبان ها به زبان فارسی برگردانده است. او در ده ها جلسه و کنفرانس بین المللی بعنوان نماینده حزب توده ایران شرکت کرده است.

رفیق نوروزی یکی از بنیان گذاران جنبش هواداران صلح در ایران بود و تا چند سال پیش که هنوز می توانست حرکت کند، نماینده رسمی جنبش هواداران صلح ایران در شورای جهانی صلح بود. مهمترین خط سیمای سیاسی رفیق نوروزی این بود که همیشه از دید یک دانشمند و تحلیل گر به مسایل و رویدادهای داخلی و خارجی می نگریست و بسیار چیزها را که در لحظه وقوع حوادث نمی شد دید او در تحلیل های خود در نظر می گرفت و همیشه چند گام در جلوی حوادث حرکت می کرد. از جمله او علی رغم شور و هیجانی که بر اثر پیروزی انقلاب شکوهمند مردم ایران حاکم بود، در همان اوان انقلاب نقاط ضعف آن را بر می شمرد و این ضعف را همواره در رهبری انقلاب می دید. رفیق نوروزی کسی نبود که به رویدادها برخورد احساسی کند و از تجزیه و تحلیل علمی آن ها سرباز زند.

رفیق نوروزی که در تمام مدت عمر یک توده ای به تمام معنی باقی ماند، ضمن دفاع سرسختانه از

کمیته مرکزی حزب توده ایران با اندوهی عمیق به آگاهی همه رفقای توده ای و همه نیروها و شخصیت های آزادی دوست و مترقی ایران می رساند که رفیق داود نوروزی، یکی از اعضای بنام حزب توده ایران و یکی از اندک بازماندگان نسل روشنفکر چپ و مترقی ایران پس از شهریور ۱۳۲۰، بدنبال یک بیماری طولانی که از چند سال پیش دیگر او را زمین گیر کرده بود، در برلین درگذشت.

رفیق داود نوروزی که تقریباً بلافاصله پس از حوادث شهریور ۱۳۲۰ و سقوط دیکتاتوری رضا شاه، در عنفوان جوانی وارد کار روزنامه نگاری شد، خیلی زود به حزب توده ایران پیوست و همه مدارج حزبی را تا عضو کمیته مرکزی و هیئت سیاسی پیمود و تا هنگامیکه شدت بیماری او را از کار فعال حزبی باز نداشته بود، یکی از فعال ترین کارکنان دستگاه رهبری حزب به ویژه در بخش انتشارات و تبلیغات بود. وی هم زمان با ادامه تحصیلات خود تا درجه دکترا، بر اثر استعداد ذاتی و مطالعات همه جانبه و منظم در همه زمینه های سیاسی و اجتماعی، تبدیل به دانشمندی شد که در مسایل اجتماعی و سیاسی ایران و جهان صاحب نظر بود.

مقالاتی که رفیق نوروزی طی پنجاه سال گذشته در نشریات گوناگون ارکان حزب در ایران و خارج از کشور نوشته از پربارترین و مستدل ترین آثار

قانون مطبوعات ...

کلی بافی هایی از این دست را سبب می گردد. اصل ۲۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی می گوید "نشریات و مطبوعات در بیان مطالب آزادند مگر آن که مخل مبانی اسلامی و یا حقوق عمومی باشند"، که چماق "مکر" بر سر نشریه ای مثل "فاراد" کوفته می شود که گویا "آزادانه" طرحی را چاپ کرده بود که بعد از حمله اوباشانه به دفتر آن و تعطیل این نشریه و دستگیری سردبیر آن، هنوز هم معلوم نشده است که طرح فوق چرا و چگونه حقوق عمومی را بهم زده بود و چرا مخل به اصطلاح مبانی اسلامی بوده است؟ ماده ۴ قانون مطبوعات "برای حفظ استقلال و آزادی بیان در مطبوعات، سانسور و کنترل نشریات را از سوی مقامات دولتی و غیر دولتی، ممنوع کرده است" اما اگر نشریه ای مانند "راه مجاهد" چنین بندی را باور کند و به خود سانسوری دست نزند و فقط یک گزارش خلاف میل حاکمان انتشار دهد دفتر و دستک آن بسته می شود و نشریه ای مانند "کیان" نیز به خاطر ترتیب دادن یک مصاحبه "آزادانه" با اولین نخست وزیر این جمهوری مورد حمله اوباشانه قرار می گیرد!

اصل ۶۸ قانون اساسی، "رسیدگی به جرایم مطبوعاتی را در صلاحیت محاکم دادگستری دانسته است" اما حکم صادره به جرم مطبوعاتی

کی به کیه؟ در چنین جنگلی از خود سری رهبران در تجاوز به حقوق مردم، طبیعی است که معاون فرهنگی ستاد کل نیروهای مسلح (چمران) اعلام نماید که "مقابله با تهاجم فرهنگی با حرف به جایی نمی رسد" (کیهان ۲۵ اردیبهشت)، یعنی حمله اوباشانه فیزیکی و غارت و چپاول نشریه های غیر وابسته به حاکمیت توسط گروه های چاقو کش، تنها راه مقابله با نشر اندیشه آزاد می باشد و می بایست به قول مسئول یاد شده "این روحیه هم چنان گسترش یابد!". در نتیجه چنین تهاجمی به ابتدایی ترین حقوق انسان ها در نشر اندیشه و گفتار، امروزه در جمهوری اسلامی "چاپ اول بیشتر کتاب ها از مرز سه هزار نسخه نمی گذرد" (آدینه دی ماه ۷۱) اما پوستر خمینی در ۳ میلیون نسخه چاپ می شود (کیهان ۵ خرداد) و اگر در مالزی مصرف سرانه کاغذ ۱۳۰ کیلو گرم می باشد در جمهوری اسلامی فقط یک کیلو مصرف سرانه پیدا می کند.

حاکم بودن قانون جنگل در رژیم از نوع "ولایت فقیه" پیامدی جز آن چه که امروزه در جامعه ما می گذرد نمی تواند داشته باشد. باید به این بی قانونی پایان داده شود. بدون آزادی مطبوعات نمی توان از جامعه آزاد و سالم سخن گفت. ولایت فقیه عامل این آلودگی در جامعه ماست و پایان دادن بدان از مبرم ترین خواست های امروز مردم ما می باشد که در فردایی نزدیک بدان عمل خواهند نمود.

نشریه "فاراد" می تواند با اعتراض دادستان انقلاب اسلامی از سوی دیوانعالی نقض و به یکی از شعبات دادگاه انقلاب اسلامی، ارجاع شود! (کیهان هوایی ۱۵ اردیبهشت)، ملاحظه می کنید نه محاکم عمومی دادگستری و نه دادگاه های عمومی، بلکه دادگاه انقلاب اسلامی که کوچکترین ارتباطی با محاکم عمومی ندارد و رسیدگی به جرایم مطبوعاتی نیز در صلاحیت وی قرار داده نشده است! امروز نیز روزنامه "سلام" به نام یک جرم مطبوعاتی در "دادگاه ویژه روحانیت" محاکمه می شود که امکان شرکت هیچ شهروندی در چنین دادگاهی موجود نمی باشد و معلوم هم نیست که طبق کدام یک از قوانین همین جمهوری، جرم مطبوعاتی بدانجا برده می شود؟ و جالب اینکه طبق ماده ۲۴ قانون مطبوعات "حضور هیئت منصفه ای برای رسیدگی به جرایم مطبوعاتی اجباری است" به جای ارجاع مدیر روزنامه سلام به یک دادگاه عمومی، هیئت منصفه دست چین شده ای را به دادگاه ویژه روحانیت دعوت می نمایند! و سردبیر همین روزنامه، نه توسط ضابطین دادگستری بلکه، توسط سپاهیان انقلاب در خیابان دزدیده می شود که به جرم مطبوعاتی در "دادگاه انقلاب اسلامی" رسیدگی شود! و در همانجا سردبیر کیهان را برای رسیدگی به جرمی مشابه به "داسرای عمومی" دعوت می کنند! ملاحظه می کنید؟ در جنگل جمهوری اسلامی واقعا

پیام های تبریک

به مناسبت :

پنجاه و دومین سالگرد تاسیس حزب

حزب کمونیست هند

به کمیته مرکزی حزب توده ایران

رفقای عزیز

ما با مسرت فراوان ، ۵۲-مین سالگرد حزب توده ایران را به شما تبریک می گوئیم. در سالگرد این واقعه بزرگ برای ما افتخاری است که گرم ترین درودهای شورای سراسری حزب کمونیست هند را به شما تقدیم داریم.

حزب ما ، به خوبی از سنت های انقلابی حزب توده ایران در مبارزه قهرمانانه اش علیه دیکتاتوری محمد رضا شاه برای ملی شدن صنعت نفت ، علیه امپریالیسم بریتانیا ، برای یک حکومت دمکراتیک و علیه خیانت نیروهای اسلامی و سیاست های ضد دمکراتیک و ضد مردمی آنان ، آگاه است. شما شجاعانه در مقابله با یورش های وحشیانه رژیم به مبارزه خود ادامه دادید و پرچم مبارزه در راه دمکراسی و عدالت اجتماعی را در اهتزاز نگاه داشتید.

حزب کمونیست هند همواره مبارزه قهرمانانه شما را تحسین کرده و همبستگی خود را با آن اعلام داشته است. ما اطمینان داریم که راه مبارزه شما ، که بازتاب مصوبات سومین کنکره تان می باشد ، به شما نیروی تازه برای ادامه رزماتان در راه دمکراسی ، عدالت اجتماعی و منافع مردم ایران خواهد بخشید.

رفقای عزیز ما برای شما پیروزی های بزرگ در مبارزه تان برای دست یابی به یک آینده روشن در کشورتان آرزو مندیم.

اینر شجیت گوپتا

دبیر کل حزب کمونیست هند

حزب مترقی زحمتکشان

تبریس (آکل)

به کمیته مرکزی حزب توده ایران

رفقای عزیز!

به نمایندگی از سوی کمیته مرکزی ، اعضا و هواداران حزبمان ، گرم ترین درودها و تبریکات صمیمانه خود را به مناسبت پنجاه و دومین سالگرد تاسیس حزبتان به شما و تمامی اعضا و

هواداران حزب توده ایران ابلاغ می کنیم. مبارزه قهرمانانه هزاران مبارزه توده ای که جان بر سر آرمان های والای ساختن آینده ای آزاد و روشن برای کشورشان باختند ، مورد تحسین و احترام ماست. دستگیری های وسیع ، و اعدام هزاران ایرانی مترقی و خصوصاً رهبران ، اعضا و هواداران حزب توده ایران ، انزجار و نفرت همه نیروهای مترقی در قبرس را برانگیخت. حزب ما مکرراً هم صدا با سایر نیروهای آزادی خواه و دمکرات جهان رژیم ایران را محکوم کرده است و خواهان استقرار عدالت گردیده است.

به مناسبت ۵۲-مین سالگرد حزب توده ایران ، رفقای عزیز ، ما بار دیگر حمایت و همبستگی خود را از مبارزه شما برای یک ایران آزاد و دمکراتیک که در آن حقوق بشر و آزادی ها و حقوق دمکراتیک رعایت شود ، اعلام می داریم.

در شرایط کنونی جهان ، این مبارزه ، در خاورمیانه از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

رفقای عزیز ، یک بار دیگر ، تبریکات ما را بپذیرید. برایتان موفقیت و پیروزی آرزو مندیم.

دونیس کریستوفونیس

دبیر امور بین المللی کمیته مرکزی آکل

حزب کمونیست اردن

کمیته مرکزی حزب توده ایران

رفقای عزیز!

پنجاه و دومین سالگرد تاسیس حزب شما ، به ما فرصتی می دهد تا گرم ترین درودهای خود را برای شما و همه رفقای ایرانی ابلاغ داریم. نامه مرداد ماه شما پیرامون برگزاری موفقیت آمیز سومین کنکره حزبتان ، موجب مسرت و خوشحالی حزب ما شد. برای ما جای بسی دلگرمی بود که مطلع شویم حزب توده ایران ققنوس وار از خاکستر یورش وحشیانه و خائنانه فوریه ۱۹۸۳ سر بلند کرده است و به مبارزه قهرمانانه خود ادامه می دهد. ما همبستگی خود را با شما رفقای عزیز که در راه دمکراسی ، استقلال و عدالت اجتماعی می رزمید ، اعلام می داریم. ما اطمینان داریم که استبداد ، در هر لباسی ، چه پادشاهی و چه مذهبی محکوم به نابودی است. رفقای عزیز لطفاً ارسال نشریات خود را که حاوی مطالب بسیار

جالبی است و بخش هایی از آن در ارکان حزب ما الجماهیر به چاپ رسیده است ، همچنان ادامه دهید.

دکتری. زیالدين

دبیر کل حزب کمونیست اردن

حزب کمونیست چک و مورواوا

" به کمیته مرکزی حزب توده ایران

رفقای گرامی

اجازه دهید تا به مناسبت پنجاه و دومین سالروز تاسیس حزب توده ایران پیام های دوستی و همبستگی حزب کمونیست چک و مورواوا را به شما تقدیم داریم.

تاریخ این سال ها ، پر است از مبارزه دشوار حزب شما علیه فاشیسم و استبداد ، برای آزادی ، دمکراسی ، عدالت اجتماعی و منافع واقعی توده های مردم.

حزب ما اکنون در شرایط بسیار دشواری مبارزه می کند. این مبارزه در شرایطی است که دست آورد های اجتماعی مردم حتی تا حد استقلال و حاکمیت ملی شان در خطر قرار گرفته است. سومین کنکره حزب ما که در تاریخ ۲۶ ژوئن ۱۹۹۲ برگزار گردید ، تلاش برای تغییر ماهیت و نام حزب کمونیست را رد کرد.

با بهترین آرزوها برای آینده شما

میراسلاور نرسدورف

معاون صدر کمیته مرکزی حزب کمونیست چک و مورواوا"

حزب کمونیست فرانسه

"به کمیته مرکزی حزب توده ایران

رفقای عزیز

گرم ترین تبریکات و درودهای رفیقانه ما را به مناسبت پنجاه و دومین سالگرد تاسیس حزبتان بپذیرید. ما همچنان همبستگی رفیقانه خود را با شما اعلام می داریم.

کمیته مرکزی حزب کمونیست فرانسه"

NAMEH MARDOM

Central Organ of the Tudeh Party of Iran

Address : Postfach 100644 , 10566 Berlin, Germany

NO : 413
26 October 1993

نامه
مردم